

Rapport

Datum: 28 januari 2005

Rapportnummer: 2005/029

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond de aanrijding waarbij hij op 8 september 2003 was betrokken hebben afgehandeld.

Hij klaagt er met name over dat de politieambtenaren:

- onvoldoende onderzoek op de plaats van de aanrijding hebben ingesteld;
- hem niet hebben gehoord over de toedracht van de aanrijding;
- zich niet hebben bekommerd om de inzittenden van zijn voertuig.

Beoordeling

Algemeen

Verzoeker klaagt over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond een aanrijding hebben afgehandeld. Verzoeker raakte op 8 september 2003 als bestuurder van zijn personenauto betrokken bij een aanrijding op de kruising van de G.-straat en de T.-laan te Rotterdam. Verzoekers auto diende ten gevolge van deze aanrijding te worden weggesleept. Politieambtenaren D. en O. van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond namen ter plaatse de aanrijding op. In de mutatie in het dag- en nachtrapport van deze aanrijding merkten D. en O. op dat verzoeker geen voorrang had verleend aan de andere betrokkene en als schuldig aan de aanrijding werd aangemerkt.

I. Ten aanzien van het onderzoek naar de aanrijding

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat de politie onvoldoende onderzoek op de plaats van de aanrijding heeft ingesteld. De politie had met name een nader onderzoek dienen in te stellen aan de remsporen op de plaats van het ongeval, aldus verzoeker.
2. De beheerder van het regionale politiekorps liet op dit punt weten dat conform de Aanwijzing verkeersongevallen gehandeld is en dat er derhalve geen sprake van is dat er onvoldoende onderzoek is ingesteld. Ook op dit punt achtte de korpsbeheerder de klacht ongegrond.
3. Politieambtenaar D. verklaarde dat verzoekers voertuig moest worden weggetakeld omdat dit voertuig niet meer kon rijden. Verzoekers vrouw had hem wel telkens gevraagd

of zij de remsporen gingen meten. D. liet weten dat hij daarop had meegedeeld dat dit niet gebeurde omdat dat alleen bij ernstige aanrijdingen gebeurde. Er is geen nader onderzoek ingesteld ingevolge de richtlijnen, aldus D.

4. Politieambtenaar O. deelde mee dat hij het aangeduide remspoor had bekeken en had gezien dat het van dien aard was dat er niet abnormaal hard was gereden. Ook was er alleen sprake van blikshade en was de situatie voor hem en zijn collega D. duidelijk. Vanwege de avondspits hebben O. en D. de voertuigen laten verplaatsen om het overige verkeer door te kunnen laten rijden. Het voertuig van verzoeker is weg getakeld omdat de schade aan het voertuig behoorlijk was.

Voorts liet O. weten dat van een dergelijke aanrijding geen registratieset is opgemaakt conform de richtlijnen van de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond. O. liet verder weten dat hij niet begrijpt waarom verzoeker klaagt over het politieoptreden ter plaatse. O. en D. hebben zelfs nog geholpen met het invullen van het schadeformulier.

Beoordeling

5.1. Het is een vereiste van zorgvuldigheid dat een bestuursorgaan actief en adequaat informatie verwerft. Op grond hiervan dient het bestuursorgaan bij de (voorbereiding van zijn) handeling de relevante informatie te verwerven. Dit zorgvuldigheidsvereiste heeft onder meer zijn neerslag gevonden in de Aanwijzing verkeersongevallen (zie Achtergrond). In deze aanwijzing wordt bepaald in welke gevallen bij een verkeersongeval een registratieset danwel proces-verbaal dient te worden opgemaakt.

5.2. Bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, dient een registratieformulier te worden opgemaakt. In die gevallen is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid, omdat de afwikkeling van het ongeval in de regel civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen, plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilfers etc.) gedaan. Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt, waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijken. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht.

6. Het staat vast dat verzoeker alsmede zijn vrouw de politie hebben verzocht een onderzoek in te stellen naar de remsporen op het wegdek. Ook staat vast dat de politie naar aanleiding van haar bevindingen heeft besloten geen registratieset van het ongeval op te maken. Voorts staat vast dat verzoekers auto ten gevolge van de aanrijding diende te worden weggesleept.

7.1. Gelet op het feit dat verzoekers auto moest worden weggesleept, diende de politie ervan uit te gaan dat er van deze aanrijding ten minste een registratieset diende te worden opgemaakt. Immers, de Aanwijzing verkeersongevallen bepaalt dat een registratieset dient te worden opgemaakt wanneer een verkeersongeval meer dan lichte schade tot gevolg heeft (zie Achtergrond). Onder 'meer dan lichte schade' dient te worden verstaan: "uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg niet zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen". Dat was in het betreffende geval aan de orde. Het is in strijd met de vereiste zorgvuldigheid dat er zelfs geen registratieset is opgemaakt.

In zoverre heeft de politie niet juist gehandeld.

7.2. De Aanwijzing verkeersongevallen bepaalt dat wanneer bij een verkeersongeval uit het oogpunt van verkeersveiligheid sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, altijd proces-verbaal wordt opgemaakt (zie Achtergrond). De aanwijzing bepaalt dat hiervan sprake is bij onder meer voorrangsfouten.

7.3. In de mutatie in het dag- en nachtrapport die de politieambtenaren hebben opgemaakt naar aanleiding van de aanrijding staat weergegeven dat verzoeker geen voorrang heeft verleend aan een ander bij de aanrijding betrokken voertuig. Gelet op de aanwijzing diende er van deze aanrijding een proces-verbaal te worden opgemaakt. Dit leidt ertoe dat er in dit geval een meer diepgaand onderzoek naar zogenaamde stille getuigen had moeten worden gedaan. Wat er ook zij van de drukte vanwege de spits, in dit geval heeft de politie het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving geschonden door na te laten het remspoor op te meten.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het horen van verzoeker

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hem niet hebben gehoord over de toedracht van de aanrijding. Verzoeker liet in dit verband weten dat de politieambtenaren niet naar zijn verhaal hebben geluisterd. Hij had de politie op de plaats van de aanrijding laten weten dat een andere betrokkene veel te hard en roekeloos had gereden gezien de drukte en de file. Zij hebben ook niet gereageerd op zijn verzoek om hem (later) alsnog te bellen om zijn verhaal te horen.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond achtte verzoekers klacht op dit punt ongegrond. Hij liet weten dat politieambtenaar D. had aangegeven dat hij

de gegevens van verzoeker heeft genoteerd en dat hij zijn vrouw op haar vragen heeft uitgelegd dat er geen nader sporenonderzoek zou worden ingesteld omdat dat alleen gebeurt bij ernstige aanrijdingen. Voorts heeft D. aangegeven dat hij geholpen heeft met het invullen van schadeformulieren. Politieambtenaar O. heeft verklaard dat hij ter plaatse met de andere betrokken partij heeft gesproken, aldus de korpsbeheerder.

Voorts liet de korpsbeheerder weten dat uit de opgemaakte mutatie en de verklaringen van de betrokken politieambtenaren blijkt dat er in dit geval sprake was van enkel blikshade en licht letsel. Politieambtenaar D. heeft aangegeven dat hij aan de vrouw van verzoeker tot twee maal toe heeft aangeboden om de GG & GD ter plaatse te laten komen. Zij vond dit echter niet nodig omdat haar kind alleen een schaafwond had. Op grond van het bovenstaande kwam de korpsbeheerder tot de conclusie dat er door de betrokken politieambtenaren bij beide betrokken partijen geïnformeerd is naar de toedracht van de aanrijding. Omdat er alleen sprake was van licht letsel en lichte schade stelde de korpsbeheerder vast dat er conform de aanwijzing verkeersongevallen is gehandeld. Partijen zijn daarom niet verder gehoord, aldus de korpsbeheerder.

3. Politieambtenaar D. verklaarde bij het onderzoek van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond naar aanleiding van verzoekers klacht onder meer dat, toen hij bij de aanrijding ter plaatse was gekomen, hij direct een vrouw van een betrokken voertuig had aangesproken. Hem was gebleken dat er geen letsel was. Door het spitsuur ontstond er door deze aanrijding een behoorlijke chaos, aldus D. Er is besloten de voertuigen te verplaatsen zodat het verkeer doorgang kon vinden. D. liet weten dat deze aanrijding een geval van blikshade betrof. D. berichtte dat hij de gegevens van verzoeker had genoteerd. D. liet weten dat hij vervolgens heeft uitgelegd dat de verdere afwikkeling een aangelegenheid was tussen verzekeringmaatschappijen onderling. D. verklaarde dat hij nog heeft geholpen met het invullen van de schadeformulieren. Het was hem volstrekt duidelijk wat er gebeurd was, mede naar aanleiding van de verklaring van de betreffende vrouw en van verzoeker, aldus D.

4. Politieambtenaar O. verklaarde bij het onderzoek van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond naar aanleiding van verzoekers klacht onder meer dat hij op de plaats van de aanrijding werd aangesproken door een man die meedeelde dat hij een van de partijen was van de aanrijding. O. was vervolgens gelopen naar de andere betrokkene bij de aanrijding. De man van de andere partij, die later verzoeker bleek te zijn, bleef de tegenpartij beschuldigen dat deze de oorzaak was van de aanrijding, aldus O. Daarop had O. tegen verzoeker gezegd dat uiteindelijk de verzekeringsmaatschappij dat zou bepalen en dat verzoeker er rekening mee zou kunnen houden dat hij wel eens de schuldige zou kunnen zijn. O. deelde mee dat hij toen verzoeker ook had gezegd dat de politie de schuldvraag niet bepaalde.

5. Voorts lieten D. en O. in reactie op verzoekers klacht onder meer weten dat zij in de tijd die zij ter plaatse aan het incident hebben besteed, alle partijen hebben gehoord omtrent

de toedracht van de aanrijding. Daarnaast hebben zij de partijen geassisteerd bij het invullen van de Europese schadeformulieren en hebben zij de takeldienst laten komen voor het afvoeren van het voertuig van verzoeker. Volgens D. en O. hebben verzoeker en andere betrokkenen ruim de gelegenheid gehad om hun visie op de aanrijding kenbaar te maken. Verzoeker heeft volgens D. verklaard te hebben vermoed dat het voertuig, komende uit de richting van de O.-polder te Rotterdam te hard zou hebben gereden.

D. berichtte dat deze verklaring aanleiding zou hebben kunnen geven voor een nader technisch onderzoek ter plaatse. Een dergelijk onderzoek vindt in de Politie Regio Rotterdam-Rijnmond doorgaans plaats door de Technische Ongevallen Dienst (TOD), aldus D. Dit onderzoek zou niet alleen het opmeten en analyseren van de remsporen inhouden, maar in de regel ook het uitvoeren van remproeven, en mogelijk andere onderzoeken. D. deelde mee dat dergelijke onderzoeken vaak plaatsvinden bij aanrijdingen, waarbij de toedracht onbekend is of als de aanrijding zwaar lichamelijk letsel of de dood tot gevolg heeft. Voorts voert de TOD deze onderzoeken uit, als de betrokken politieambtenaren besluiten dat er een noodzaak voor een dergelijk onderzoek bestaat, aldus D. en O.

D. en O. lieten weten dat er geen onduidelijkheid bestond over de toedracht van de aanrijding, gelet op de verklaringen van betrokkenen. Zij achtten een onderzoek van de TOD niet gewenst. Voorts merkten D. en O. op dat er bij hun optreden wordt verwacht dat er een afweging gemaakt wordt of optreden proportioneel is, ten opzichte van het te bereiken doel. Op het tijdstip van de aanrijding was de avondspits in volle gang en heerste er grote drukte op de plaats van de aanrijding. De M.-weg betreft een belangrijke, doorgaande weg, waarvan vooral gebruik gemaakt wordt door beroepsvervoer, afkomstig uit de diverse industrieterreinen in de omgeving, naar de autosnelwegen, aldus D. en O. Een onderzoek van de TOD zou hebben gevergd dat de M.-weg voor enige tijd afgezet zou moeten worden. D. en O. zijn van mening dat de gevolgen van een TOD-onderzoek voor de doorstroming en onbelemmerde gang van het verkeer niet in verhouding zouden staan met de uit het onderzoek te verwachten conclusies.

D. deelde mee dat verzoeker bij zijn voertuig stond toen hij hem aansprak. Verzoeker vertoonde geen uiterlijke tekenen van enig letsel. D. heeft de gegevens van verzoeker, nodig voor het invullen van het schadeformulier, gevraagd en genoteerd. Verzoeker heeft uitgebreid de mogelijkheid gehad om te verklaren omtrent het ongeval, aldus D.

Beoordeling

6. Een vereiste van formele behoorlijkheid is het beginsel van hoor en wederhoor. Dit schrijft voor dat een bestuursorgaan (bij de voorbereiding van een handeling of beslissing) burgers in staat moet stellen te worden gehoord teneinde hun belangen (in de voorbereiding) te kunnen behartigen.

7. Zoals hiervoor onder I. ten aanzien van het onderzoek naar de aanrijding, is geoordeeld had van deze aanrijding een proces-verbaal moeten worden opgemaakt. Dat leidt ertoe dat, naast een meer diepgaand onderzoek naar stille getuigen, alle betrokkenen dienden te worden gehoord in het kader van het op te maken proces-verbaal. Weliswaar heeft de politie meegedeeld dat verzoeker de mogelijkheid heeft gehad te verklaren over het ongeval, onder deze omstandigheden is dit echter onvoldoende. Verzoeker had moeten worden bevraagd over het ongeval. Hiermee heeft de politie gehandeld in strijd met het vereiste van hoor en wederhoor.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de inzittenden

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de politieambtenaren zich niet hebben bekommerd om de inzittenden van zijn voertuig. Zijn kinderen waren ten gevolge van de aanrijding in paniek en geschrokken, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder liet weten dat de betrokken politieambtenaren zich hebben opgesplitst om met beide partijen te spreken. Omdat het ongeval in de spits plaatsvond is er voor gekozen om de voertuigen te verplaatsen zodat het verdere verkeer doorgang kon vinden en de ontstane verkeersopstopping werd verholpen, aldus de korpsbeheerder. Omdat de politieambtenaren hebben aangeboden de GG & GD te laten komen en zij hebben geholpen met het invullen van de schadeformulieren, is de korpsbeheerder van oordeel dat de politieambtenaren zich hebben bekommerd om de inzittenden van het voertuig van klager. Hij achtte de klacht ongegrond.

3. Politieambtenaar D. deelde mee dat hij op de plaats van de aanrijding een vrouw had gevraagd of er gewonden waren. D. deelde mee dat de betreffende vrouw behoorlijk overstuur was en dat hij haar om die reden heeft aangesproken. Zij antwoordde dat haar kinderen achterin gelukkig in de gordel zaten en dat een van de kinderen een schaafwondje aan een van zijn knieën had. Daarop heeft D. twee maal aangeboden de GG & GD ter plaatse te laten komen. De vrouw liet D. daarop weten dat het niet nodig was omdat het alleen een schaafwondje betrof. D. deelde mee dat achterin het betreffende voertuig een kind zat waarvan hij zag dat die een bult op zijn voorhoofd had. D. had ook nog aan het betreffende kind gevraagd of deze wist wat er gebeurd was en of deze pijn had. Het kind maakte een vrolijke indruk en vond het allemaal wel spannend, aldus D.

De vrouw had op een gegeven moment gevraagd of zij haar kinderen weg mocht brengen naar het voetballen. Het betrof de kinderen die in het voertuig van verzoeker zaten, aldus D.

4. D en O. lieten gezamenlijk weten dat hun eerste optreden bij het behandelen van een aanrijding bestaat uit de zorg voor de betrokkenen. Zij berichtten dat dit bij dit incident niet anders is geweest. Zij verwezen naar de (eerdere) mededelingen van D. over het contact met verzoekers vrouw. Verzoekers vrouw koos er uitdrukkelijk voor de GG & GD niet ter plaatse te laten bestellen, aldus D. D. heeft verzoekers vrouw voorts nog verwezen naar een huisarts als er alsnog klachten zouden ontstaan. Na toestemming te hebben gevraagd om te vertrekken vertrok verzoekers vrouw met haar kinderen naar het voetballen. D. liet weten dat hij er zich bij zijn beste weten van had vergewist dat verzoekers vrouw en de kinderen het goed maakten en enigszins tot rust gekomen waren. Hierna heeft hij zich tot verzoeker gewend, aldus D.

Beoordeling

5. Het is een vereiste van correcte bejegening dat (vertegenwoordigers van) bestuursorganen zich in hun contacten met burgers waar nodig hulpvaardig opstellen. Dit leidt ertoe dat politieambtenaren die bij een aanrijding ter plaatse komen zich in beginsel in de eerste plaats ervan dienen te vergewissen of er bij de aanrijding personen gewond zijn geraakt.

6. De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat er bij de aanrijding waarbij verzoeker was betrokken geen personen gewond zijn geraakt. Verzoeker heeft, daartoe door de Nationale ombudsman verzocht, namelijk geen medische verklaringen overgelegd. Gelet op de vermelding in de mutatie in het dag- en nachtrapport dat aandacht aan de kinderen is gegeven en dat is voorgesteld de ambulance ter plaatse te laten komen, acht de Nationale ombudsman het voldoende aannemelijk dat de politie zich heeft bekommerd om de inzittenden van verzoekers auto. Hiermee heeft de politie voldaan aan het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond is

gegrond ten aanzien van:

- het onderzoek naar de aanrijding, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;
- het horen van verzoeker, wegens schending van het vereiste van hoor en wederhoor;

niet gegrond ten aanzien van:

het zich bekommeren om de inzittenden van verzoekers voertuig.

Onderzoek

Op 26 september 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer N. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond (de burgemeester van Rotterdam), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werden de bij het politieoptreden betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook hoofdofficier van justitie te Rotterdam over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Betrokken ambtenaar O. deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Noch verzoeker noch de korpsbeheerder, noch betrokken ambtenaar D. gaven binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Klacht van verzoeker gericht aan het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond.

Het standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond met bijlagen (waaronder de mutatie met betrekking tot de aanrijding en rapportages met verklaringen van verzoeker en de betrokken ambtenaren).

Reactie van de betrokken ambtenaren D. en O.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Aanwijzing verkeersongevallen 31 oktober 2001

Ingevolge de Aanwijzing verkeersongevallen van 31 oktober 2001, in werking getreden op 1 januari 2002 (Stcrt. 2001, 243) en geldig tot 1 januari 2006, zendt de politie zowel van verkeersongevallen waarvan proces-verbaal zal worden opgemaakt als van verkeersongevallen die alleen geregistreerd worden, een registratieformulier aan de Stichting Processen Verbaal.

Bij verkeersongevallen waarbij meer dan licht letsel of meer dan lichte schade is veroorzaakt, dient een registratieformulier te worden opgemaakt. In een aantal in de Aanwijzing verkeersongevallen omschreven gevallen dient tevens proces-verbaal te worden opgemaakt. Indien slechts een registratieformulier - en dus geen proces-verbaal - wordt opgemaakt, dient dit op het registratieformulier te worden aangegeven.

In de gevallen waarin slechts een registratieformulier wordt opgemaakt, is het onderzoek door de politie naar het ongeval niet uitgebreid, omdat de afwikkeling van het ongeval in de regel civielrechtelijk, via de verzekeringsmaatschappijen van betrokkenen, plaatsvindt. Zo wordt in die gevallen geen diepgaand onderzoek naar zogenaamde stille getuigen (krassporen op het wegdek, rem-, schuif- of slipsporen, glasscherven, lakschilfers etc.) gedaan.

Op het registratieformulier is een beperkte ruimte beschikbaar voor een situatieschets. In de regel wordt op die plaats een schets gemaakt, waaruit de plaats van het ongeval, de verkeerssituatie en de richting van de voertuigen blijkt. Er worden voor zo'n schets in het algemeen geen metingen verricht.

De aanwijzing vermeldt onder meer:

"Opsporing:

(...)

1. Definities

Verkeersongeval:

een gebeurtenis op een voor het rij- en ander verkeer openstaande weg, die verband houdt met het verkeer, waarbij tenminste één rijdend voertuig is betrokken en tengevolge waarvan schade is ontstaan en/of ten gevolge waarvan één of meerdere weggebruikers zijn overleden en/of gewond geraakt.

(...)

Registratieset:

formulier dat door behandelende politiemensen opgemaakt wordt indien zij een verkeersongeval/aanrijding opnemen. In het formulier worden kenmerken van voertuigen, betrokkenen en aanrijdingen opgenomen, inclusief een situatietekening.

Proces-verbaal:

ambtelijk verslag van een verkeersongeval/aanrijding opgemaakt ten behoeve van een mogelijke strafrechtelijke vervolging door het OM, waarin naast gegevens over de aanrijding eventuele strafbare gedragingen genoemd staan. Een registratieset maakt hier deel van uit.

Lichte schade (UMS-):

blik- en krasschade; uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Meer dan lichte schade

(UMS+):

uitsluitend materiële schade waarbij het voertuig zijn weg niet zonder gevaar voor het overige verkeer kan vervolgen.

Licht letsel (L-):

een blauw oog, bloedneus, tand door de lip, lichte kneuzingen, lichte ontvellingen, bloeduitstorting, lichte snijwonden, verstuikingen en een lichte shock. Kortom: letsel waarvoor in de regel geen medische hulp hoeft te worden ingeroepen.

(...)

2. Geen registratieset of proces-verbaal

In beginsel (...) wordt geen registratieset of proces-verbaal opgemaakt in geval van licht letsel en/of lichte schade. (...)

3. Registratieset

Wanneer een verkeersongeval meer dan licht letsel tot gevolg heeft, dan wel meer dan lichte schade, wordt alleen een registratieset opgemaakt (...). Op de registratieset wordt in dat geval aangegeven dat geen proces-verbaal wordt opgemaakt. (...)

4. Proces-verbaal

In de hieronder genoemde gevallen (...) wordt proces-verbaal opgemaakt. Dit wordt op de registratieset aangegeven.

4.1. Ernstige overtreding van de verkeerswetgeving

Wanneer bij een verkeersongeval uit het oogpunt van verkeersveiligheid sprake is van een (ernstige) overtreding van de verkeerswetgeving, waarbij de verdachte in de gegeven situatie een ontoelaatbare mate van voorzienbaar gevaar heeft doen ontstaan, wordt altijd proces-verbaal opgemaakt.

Toelichting Het hier gestelde zal zich onder meer voordoen bij overtreding van die verkeersvoorschriften, waarvan de niet-naleving tot de belangrijkste oorzaken van verkeersongevallen behoort en die als zodanig veelal object zijn van gericht verkeerstoezicht zoals agressief rijgedrag (kleven e.d.), rijden door rood licht of het met te hoge snelheid rijden en voorrangsfouten).

(...)

5. Twijfelgevallen

Indien op de plaats van een verkeersongeval getwijfeld wordt of ter zake van het ongeval proces-verbaal moet worden opgemaakt, wordt het sporenonderzoek, alsmede het verhoren van de betrokkenen en eventuele getuigen zo veel mogelijk afgerond. Dit om te voorkomen dat gegevens, die nodig zijn voor de eventuele verdere afwikkeling van het ongeval, verloren gaan. De behandelend politieambtenaar informeert de betrokkenen over de verdere afwikkeling van het verkeersongeval.

De politieambtenaar zal in geval van twijfel of hij te maken heeft met een proces-verbaal waardige situatie moeten rapporteren. Hierbij vermeldt hij zijn oordeel. Per politieregio dienen één of meer kaderleden te zijn aangewezen die dergelijke rapporten beoordelen. Zij beslissen op basis van de rapportage of het gedrag van de verdachte proces-verbaal waardig is. Hierbij wordt zonodig overleg gevoerd met het Openbaar Ministerie.

6. Andere dan strafrechtelijke belangen.

De gegevens die een politieambtenaar noteert, vormen de basis van het eventueel op te maken proces-verbaal. Daarnaast worden de gegevens altijd gebruikt voor de civielrechtelijke afwikkeling, zodat de schade van de betrokkenen snel en praktisch kan worden geregeld. Hiertoe worden de gegevens van verkeersongevallen verstrekt aan de Stichting Processen Verbaal. Een correcte en volledige registratie van verkeersongevallen wordt gebruikt ter onderbouwing van aanbevelingen of beslissingen betreffende infrastructurele aanpassingen, wetenschappelijk onderzoek en/of gericht verkeerstoezicht

door de politie."